

“Espiritualitat i lideratge”, amb Àngel Castiñeira i Raimon Ribera

27.06.2015 Gemma Bartolí. Diàlegs de Pedralbes. Barcelona.

Comparteix a Twitter

Comparteix a Facebook

És dijous, 11 de juny del 2015. Pedralbes calla de nou per escoltar els seus Diàlegs. Un cop més, Francesc Torralba com a moderador ens planteja el tema que ens ocuparà aquest vespre. ¿Espiritualitat? ¿Lideratge? ¿Quina relació hi podem establir avui?

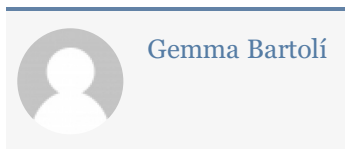
— Raimon Ribera, Francesc Torralba i Àngel Castiñeira als Diàlegs de Pedralbes | Foto: Fragmenta Editorial

Durant els últims trenta anys hem pogut constatar la necessitat de buscar un nou model de lideratge —diguem-ne ètic, transaccional, transformacional...—, que podria ser inspirat per les tradicions espirituals i l'ètica dels valors. Pensem, si no: ¿quin lideratge haurien exercit les grans icones com Gandhi, Mandela o Luther King sense les seves respectives tradicions espirituals?

Sens dubte, el tema és complex, com no dubta a afirmar Àngel Castiñeira, perquè tots dos conceptes accepten múltiples definicions i perquè permeten diferents aproximacions. Podem relacionar el lideratge i l'espiritualitat amb el lideratge exercit pels líders religiosos, ens podem demanar si la religiositat d'alguns líders laics traspuja uns determinats valors, podem plantejar-nos la utilitat o l'aprofitament de mètodes contemplatius d'algunes tradicions religioses i les tècniques que ofereixen com a instruments vàlids per a l'exercici de lideratge, o bé si algunes formes de lideratge de persones «qualssevol» inclouen ja, en les seves maneres d'actuar, la dimensió espiritual. El líder, però, indiscutiblement, té la capacitat d'inspirar les accions dels altres, i la dimensió espiritual del lideratge del segle XXI —i segurament la causa per la qual el demandem— rau en el fet que, davant la crisi, el lideratge de vegades aconsegueix fundar provisionalment un sentit. Davant la dispersió, la inèrcia, alguns líders aconsegueixen aportar un ritme ordenador del temps i fan que l'acció tingui sentit, continuïtat, plenitud.

Però, ¿sense espiritualitat hi pot haver un bon lideratge? Raimon Ribera, des de l'altre costat, ho afirma taxativament, conscient de la provocació que suscita una afirmació d'aquestes característiques. Per ell no cal l'espiritualitat per defensar les llibertats, mentre que per aquell que exerceix el lideratge i té una dimensió espiritual, sí que hi ha una connexió entre els valors i l'espiritualitat, ja que ell lidera alguna cosa per defensar uns valors, malgrat que ahora sàpiga que aquests valors són terrenals i, per tant, pertanyen al món de la dualitat. La divinitat, però, està molt més enllà de tot això.

¿I si ho plantegem com un triangle? ¿Podria ser comparable al model de la

Gemma Bartolí

NÚVOL
el digital de cultura

+ LLEGITS

- 1 Els grans amants no poden ser grans amics
- 2 El Crac. ¿Joel Joan sobreactua?
- 3 Ordre i Aventura
- 4 Un home de família a la BBC
- 5 Els deu errors més freqüents en català
- 6 El primer número de la revista Núvol

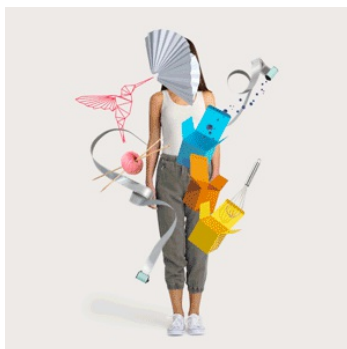
Santíssima Trinitat? Sí: la Santíssima Trinitat com a expressió simbòlica del procés de lideratge espiritual. Rialles. Però Ribera s'explica: el lideratge com una interrelació continuada entre una persona (el líder), un grup (els seguidors) i a través d'una visió (formulada pel líder i assumida pels seguidors, que hi veuen una oportunitat). ¿L'objectiu d'aquest triangle? És ben pragmàtic: l'accés a l'àmbit espiritual.

L'analogia sembla força clara: el Pare com a visió, el Fill com a líder i l'Esperit Sant com la força que impulsa els seguidors a relacionar-se amb el Pare i el Fill —o, si es vol, a assumir el Pare a través del Fill. Així, els deixebles es relacionen amb la divinitat en la mesura que també es relacionen amb el mestre o profeta, o, dit d'una altra manera, el mestre o profeta es relaciona amb els deixebles de tal manera que això els porta a accedir a la Trinitat, i aquest accés és el que justifica la relació mestre-deixeble. Només la relació a tres bandes permet accés a la divinitat, sense que sigui possible saltar-se l'intermediari. «Ningú no arriba al Pare si no és per mi» (Joan 14,6), cita Ribera.

Descentrament —o renúncia del jo— i compassió, apunta Torralba. Però, com a clar indicatiu d'espiritualitat, Castiñeira hi afegeix l'*authoritas* («Quelcom més que un consell i quelcom menys que una ordre», deia Ciceró). El líder ens aporta un punt de vista sobre l'autoritat que difícilment podem menysprear. Un líder que, alhora, té una altra característica que no es concreta amb una virtut: carisma. Però —ialerta!— no són sinó els seguidors els que li atorguen aquest carisma. És un regal que li fan i així com l'hi fan l'hi poden treure. El líder l'ha de saber gestionar. Ha de saber gestionar el seu ego.

S'acaben les intervencions a tres bandes. És el torn de les preguntes. Les que es fan en veu alta i aquelles que cadascú s'emporta a casa. Potser de manera conscient, potser de manera inconscient. Potser buscant, després de tot, quins poden ser aquests nous models de lideratge. Quins són els seus líders. Quina és la seva pròpia Trinitat.

- 7 Imma Colomer, un premi merescudíssim
- 8 Amalia Domingo i la Barcelona espiritista
- 9 TAPAS: La bellesa serà comestible o no serà
- 10 Els candidats de l'Ateneu Barcelonès afronten la recta final de la campanya

El Cercle Artístic de Ciutadella convoca el

**- XLII -
PREMI BORN
DE TEATRE
2017**

A més el Cercle Artístic de Ciutadella convoca, en el marc de la celebració del XLII Premi Born de Teatre, les

III RESIDÈNCIA
de Creació Teatral Premi Born

Una residència de creació de dues setmanes dirigida a companyies teatrals i a projectes i muntatges teatrals.

Consulta las bases de la convocatoria de 2017 a: www.cerclear artistico.com
DATA LÍMIT 9 DE JUNY

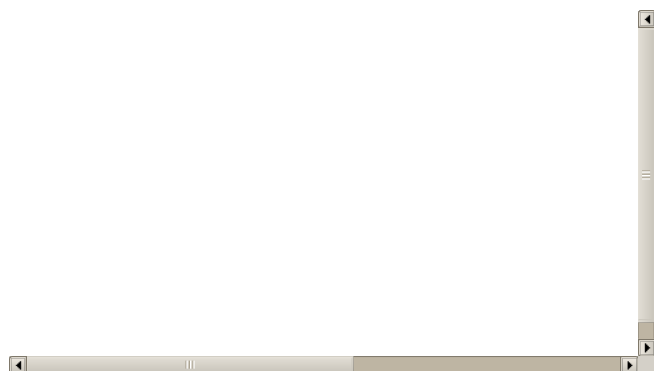
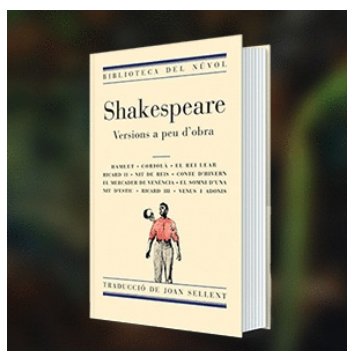
NÉSTOR GIMÉNEZ ORCHESTRA
CONSAGRACIÓ (RITE)

18 MARÇ 21h

AMPLIFICATS A L'AUDITORI

JAZZ SESSIONS

KOSMOPOLIS
La festa de la literatura amplificada
CCCB 22-26 març 2017

Etiquetes:

• diàlegs de Pedralbes

Comparteix a Twitter

Comparteix a Facebook

Subscriu-te a Núvol

correu electrònic

ENVIAR

ARTICLES DESTACATS

Puja a Núvol

Albert Sánchez Piñol. Quan érem genocides